

3e advent -gedenkdag Sint Lucia- Bergkerk 13-12-2020

Gemeente van Christus,

Een legendarisch verhaal van een meisje uit Syracuse 3e eeuw in een havenplaatsje op Sicilië. Ze wordt uitgehuwelijkt maar ze weigert ze zag Christus als haar bruid, ze wordt verraden en onder de christenvervolgingen sterft ze de dood van een martelares. De legende van de heilige Lucia is geboren het verhaal gaat heel Europa door, haar relikwieën worden in vele kerken bewaard 13 december is haar gedenkdag. In Syracuse op Sicilië begint de viering ter ere van Sint-Lucia op de vooravond het zilveren beeld van de heilige Lucia wordt in processie uit haar kapel naar het altaar van de kathedraal verplaatst. Een feestelijke optocht, met muziek en vuurwerk. Maar het ene verhaal roept het andere op in Noord-Europa wordt haar naam, Lucis, licht verbonden met het idwinterfeest. Als de nacht het langst is en de dagen het kortst groeit het verlangen naar licht. In de Lutherse Scandinavische landen is het Lucia feest ,, een lichtfeest. Lucia met haar kaarsenkroon brengt het nieuwe licht. Haar komst, jonge meisjes met witte gewaden een kaarsenkroon op het hoofd kondigen de dageraad aan. Ze gaat zacht ruisend als een engel door de donkere kamers van het huis om het licht te brengen. Het wordt tot op de huidige dag met veel overgave gevierd. Een mooi voorbeeld van hoe christelijke legende vorming zich vermengd met de seizoensfeesten, het midwinterfeest, de winterzonnwende de komst van het nieuwe licht, het begin van een nieuwe rondgang van de zon. Dit raakt aan ook ons midwinter gevoel het onbestemde gevoel van de donkere dagen.... eind november al fluisterde iemand mij toe 'ik heb de kerstboom al van zolder gehaald' ze klonk een beetje beschaamd 'nu al?', zei ik, 'Sinterklaas moet nog komen', 'ja' zei ze, 'maar ik moet wat licht in huis halen met die donkere dagen'.De donkere dagen, het lijkt wel alsof ze met de covid-19 pandemie nog wat donkerder zijn geworden. En een mogelijk vaccin volgend jaar wordt gezien als een streepje licht aan het eind van de donkere corona tunnel. Het is een gevoel wat diep in ons is verankerd, de strijd tussen licht en donker. Soms lijkt het donker het te winnen, grauwe wolken stapelen zich op, zal het licht het wel winnen van het donker? Afgelopen week had je van die dagen donkere grijze, koude natte dagen ...Soms lijkt het donker het te winnen ...licht kan onzichtbaar zijn. Een innerlijke strijd van wanhoop tegen hoop, van zwaarmoedigheid die aanhoudt. Of is er soms misschien een streepje licht dat me doet verlangen naar het licht?

Als jonge beginnende predikant leerde ik in Twente wat schemeren is. In de donkere dagen ...aan het eind van de middag op huisbezoek in een afgelegen boerderijtje we zitten aan de keukentafel .buiten wordt het donker maar binnen gaat de lamp nog niet aan we verstillen, het schemert, langzaam wennen je ogen aan de schemering en het is net alsof wij in ander licht komen te staan. Het is goed om te schemeren, zo heb ik geleerd, je moet er de tijd voor nemen. In het schemer van de donkere dagen lichten er andere woorden op. Zo lees ik ook het evangelie, in de schemering. Het begin van het Johannes evangelie in het begin was het Woord ...het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensenhet klinkt als een lied, als een hymne, in principio, in beginselIn beginsel gebeurt een woord ... Licht! En Licht gebeurt! Licht wordt tevoorschijn geroepen, ...toen werd het licht wakker geroepen uit de dood van de onvindbaarheid. Het licht deed zijn ogen open en begon te schijnen. Dat is het kerstverhaal van Johannes, de geboorte van het licht. We vieren in de liturgie niet de jaarlijkse zonnwende maar de komst van het licht in een geboorte. We vieren de wending naar menslievendheid. We vieren de toewending van de Eeuwige in de schemer van ons bestaan. We redden het niet met onze feestverlichting. Ons verlangen naar licht wordt in het vieren van de liturgie van advent omgebogen naar een uitzien naar en hopen op de komst van het licht. Soms is het goed om even te schemeren in de donkere dagen van advent. Toekomst zo leert het schemer van de advent onsis niet zozeer gedacht van ons uit maar is wat ons toekomt. Advent.... betekent komst of aankomst. Het gangbare toekomstdenken gaat van mij uit, van wat we hier zo gewend zijn, en dat sukkel nog wel een poosje door. Je hebt jezelf tot uitgangspunt genomen en met jezelf als uitgangspunt kom je in een futuristische wereld uit. De liturgie van advent wenkt en wijst ons op een andere toekomst, die jou toekomt, een toekomst die uitgaat van de vreemdheid en verborgenheid van de Komende. Die toekomst – Advent dus – is een vergezicht, een visioen dat nadert, het is niet zomaar in te passen in onze bedoening, een heel ander

perspectief: de Advent van de Heer. Je proeft het in dat fantastische visioen van Jesaja, zie ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen. Geen geweene of geweeklaag wordt daar nog gehoord Ik zal hun antwoorden nog voor ze mij roepen Ik zal hen verhoren terwijl ze nog spreken. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil. Advent als een hoopvol visioen.

Bij toekomst als een futurum horen woorden als: streven, bereiken, doelen stellen, stip op de horizon, goed plannen, extrapoleren, kansberekening ...Bij toekomst als Advent horen woorden als: ontmoeten, reiken naar, ontvangen: 'Hoe zal ik u ontvangen...' en als vanzelf gaan je handen open. Bij toekomst als futurum hoort het woord 'verwachten': naar verwachting als de huidige trent doorzet ...u hebt 25% kans dat het niet aanslaat ... verwachten wij. Bij de Advent als jouw toekomst hoort het woord 'hopen' dat lijkt op verwachten, maar dat is het niet hopen is niet ingevulde verwachting. Soms is het goed om even te schemeren in de donkere dagen van advent. Je ogen worden naar de vérté getrokken want vandaar, van achter de horizon, komt je geliefde je tegemoet. Je weet niet goed uit welke richting, je wacht, niet je standpunt doet er toe of je uitgangspunt, nee, het komt je toe, Hij komt op je toe, naar jou onderweg in tegengestelde richting van hoe jij geneigd bent te gaan. Dat is Advent.

Gaudete! Verblijdt u! De Heer is nabij. Laat uw vriendelijkheid bekend worden bij alle mensen. Dat is de naamgevende antifoon voor de 3e zondag van advent een citaat uit de Fillipenzenbrief. Voeg je naar dit beeld, dat de Heer in zijn liefde nabij is. Laat uw ingetogenheid bekend worden bij alle mensen. De gemeente van advent, leeft vanuit een icoon, een beeld dat ons voor ogen mag staan en dat verwijst naar Gods liefde en zijn nabijheid. Gaudete! Verblijdt u! De Heer is nabij. Hoe zal het verder met je gaan? Is er ergens een lichtpuntje? Een einde aan de corona-tunnel? Futuristisch gesproken is dat min of meer uit te rekenen, min of meer, naar verwachting, het is fifty/fifty....Naar de Advent gesproken blijf je wachten, blijf je hopen, omdat je níet van jezelf uitgaat niet van jouw omstandigheden en jouw gestel, niet van je armzaligheid en groot verdriet niet van je grootsheid en je verdienste. Je gaat niet van jezelf uit want Christus heeft jouw wegen gekruist, hij komt je tegemoet met zijn Advent, met liefde en geloof en majesteit. En daarom zing je niet van de hemel van hier, maar van de hemel van ooit. Van, naar Jesaja sprak: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Die hemel van ooit, begroet de aarde van hier, wanneer liefde het leven verandert. In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen